

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 7 mai - 13 mai 2017

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

AJUTORUL PENTRU MASA SĂRACILOR

„Dar făcându-se târziu, ucenicii lui s-au apropiat și i-au zis: „Locul este pustiu și ziua pe sfârșite; dă-le drumul să meargă în cătunele și satele dimprejur, să-și cumpere de mâncare”. El le-a răspuns: „Dați-le voi să mănânce”. Ei i-au zis: „Să mergem noi să cumpărăm pâine de două sute de dinari și să le dăm să mănânce?” Isus i-a întrebă: „Câte pâini aveți? Duceți-vă și vedeți”. S-au dus să vadă câte pâini au și i-au răspuns: „Cinci pâini și doi pești”. El le-a poruncit să-i așeze pe toți cete-cete pe iarba verde. Ei s-au așezat în grupuri de câte o sută și câte cincizeci. Isus a luat cele cinci pâini și cei doi pești și, ridicând ochii spre cer, a rostit binecuvântarea, a frânt pâinile și le-a dat ucenicilor, ca ei să le împartă poporului; de asemenea, și cei doi pești i-au împărțit la toți. Au mâncat toți și s-au săturat. Au strâns douăsprezece coșuri pline cu firimituri de pâine și cu ce a rămas din pești. Printre cei ce mâncaseră pâinile, erau cinci mii de bărbați.” (Mc 6, 35-44)

Noi nu putem face minunea pe care a făcut-o Domnul Isus, dar am făcut împreună o altă mare minune, cea a iubirii prin caritate a săracilor de la **Cantina Socială**, pentru care parohia noastră a făcut o donație de **4179 lei**, bani adunați din donații **2660 lei** și cele două TAS - uri din **Noaptea Învierii** și de la **Sărbătoarea hramului 1519 lei**. Cu acești bani colegii de al Caritas asigură masa caldă pentru cei 50 de săraci timp de o săptămână.

Vă mulțumim pentru generozitate, și Domnul să sporească binele din casele dumneavoastră.

Preoții comunității

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **David Florin, Bontu Bogdan Cristian**, în numele comunității Parohiei Greco Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

ATINȘI DE IUBIRE

Când ne atingem de rănile lui Isus, de semnele pe care din iubire pentru noi cuiele și sulița le-au săpat în trupul Celui Înviat, Mântuitorul atinge la rândul lui rănile sufletului și trupului nostru. Chiar dacă nu-l vedem fizic lângă noi, cele șapte sacramente sunt tot atâtea momente și gesturi prin care fragilitățile noastre sunt vindecate de harul Cerului. Unit prin har cu primii apostoli care au primit suflul Spiritului Sfânt și au auzit promisiunea Fiului lui Dumnezeu: “cărora le veți ierta păcatele iertate vor fi”, preotul, acest Alter-Christus, ne pune în legătură reală, concretă cu momentul Învierii. Atunci când îngenunchem în fața lui, suntem precum slăbănogul din Evanghelia care ascultă cuvintele Mântuitorului: “Iată te-ai făcut sănatos, de acum să nu mai păcătuiești”. Evanghelia devine vie în viața noastră și nu o mai citim pentru a descoperi fapte de acum 2000 de ani, ci pentru a înțelege viața noastră și misterul iubirii și al comuniunii la care suntem chemați.

Până la Isus, eram niște paralitici aflați la marginea acestei vieți, sperând că cineva, înger sau om, să ne ajute, să ne împingă mai în față. Din păcate pentru noi, nimeni din cei în care ne puneam speranța, nu aveau puterea de a împlini deșartele speranțe de la marginea scâldătoarei. Era nevoie ca Fiul lui Dumnezeu să se coboare în vârtoarea vieții noastre, în apele Iordanului impregnate cu păcatele și cu mizeriile existenței umane. Luând asupra lui moartea noastră, ne-a eliberat de ea și ne-a dăruit o viață nouă. Și de atunci nu un înger oarecare, ci însuși Mântuitorul se atinge de apa botezului cu care fiecare dintre noi am fost răscumparați.

Cu toții am primit un mare dar: acela de a nu mai fi purtați de targa existenței, ci de a avea puterea de a o purta noi, în drumul înspre Casă. Cuvintele Mântuitorului mai au însă acea a doua parte: “de acum să nu mai păcătuiești”. Aici intră în joc responsabilitatea noastră, libertatea noastră. Padre Pio exprima într-o manieră extrem de plastică acest mister spunând că după Înviere, diavolul este ca un câine legat, ce nu mai poate veni înspre noi. Prin păcate însă, putem merge noi în direcția lui.

Să nu uităm de aceea niciodată că Dumnezeu s-a făcut om pentru noi, atunci când niciunul dintre noi “nu aveam oameni”. Pe noi, creați din nimic, ne-a chemat să împărțim veșnic împreună cu El!